

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΣΗΛΟΦΥΓΕΥ

Α Θ Η Ν Α

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 1893

ΙΣΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΔΗΛΩΡΤΕΑ
 * Εν 'Ελλάδι δρ. 5
 * Εν τῷ 'Εξωτερικῷ φρ. χρ. 5

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΤΑΙ

ΑΘ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ

* 'Ιπ. . Ρ. . † τέως Σεβ. . τῆς Σ. Στ. .
 * « Ἀθηναῖς » .

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
 ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ
 ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26. - Ἀθήνας.

ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

* 'Ιπ. . τοῦ Ρ. . †, τέως Α'. 'Επ. . τῆς
 * Σ. . Στ. . « Ἀθηναῖς », Μεγ. . Θησ. .
 * Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ
 * μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. . τῆς Μ. . Ἀν. . τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΑΔ.: ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΣΚΑΛΙΕΡΗΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΥΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΑΔ.: ΜΟΥΡΑΤ Ε΄.

Ὑπέρτατον θεωρῶ καθήκον νὰ ἱστορήσω ἐνταῦθα ἐν ὀλίγοις γεγονότα τινά, τιμῶντα τὰ τεκτ. . χρονικὰ καὶ περιβάλλοντα διὰ νέας λάμπειως τὸ ἡμέτερον τάγμα κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετηρίδα, καὶ μεγάλην ἔχοντα σημασίαν, ἀτε ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἐπισπά-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ ἀείμνηστος ἀδ.: Κλεάνθης Σκαλιέρης. Ἀποκαλύψεις περὶ τῆς μυσέως τοῦ Σουλτάνου ἀδ.: Μουράτ Ε΄. ὑπὸ Ἀντ. Ι. Χαλικιοπούλου	σελ. 81
Ἐπισκέπται, ὑπὸ Φίλωνος	» 87
'Ἀνὰ τὰς Στοάς, ὑπὸ Ἀθ. Βρυζάκη	» 88
Λέο Taxil, ὑπὸ Φίλωνος	» 90
Συμβούλιον Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλ.:, ὑπὸ Α. Βρυζάκη »	92
Στοιχειώδης τεκτ.: διδ.: ἀ. βαθ.: ὑπὸ Καλλιβακᾶ »	93
'Ἀδελφικὰ συμβάντα	» 96

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τοῖς ἀδ.: συνδρομηταῖς.

Ἀναγκάζομεθα νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἀδ.: συνδρομητὰς νὰ ταχύνωσι τὴν καταβολὴν τῆς μικρᾶς συνδρομῆς των, ἵνα μὴ παρεντίθενται προσκόμματα εἰς τὴν τακτικὴν ἐκδοσὶν τοῦ φύλλον.

Ἡμεῖς προθύμως παρέχομεν ἄνευ ἀμοιβῆς τὴν διανοητικὴν ἡμῶν ἐργασίαν εἰς πλουτισμὸν καὶ ἀξιοπρεπῆ σύνταξιν τῆς « Ἀθηναῖς », θὰ ἦτο ὅμως ὄλως ἄδικον νὰ ὑποβαλλόμεθα καὶ εἰς ζημίαν ὀλικὰς ἕνεκα τῶν καθυστερήσεων τῶν ἀγ.: ἀδ.: οἵτινες πρέπει νὰ γνωρίσωσιν, ὅτι ἡ εὐτελής αὐτῶν συνδρομὴ καταβαλλομένη ἀπαλλάσσει ἡμᾶς δυσχερεῶν, αἰτινες σπουδαίως παραβλάπτουσι τὴν κανονικὴν τοῦ περιοδικοῦ ἐκδοσὶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

σαντα τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμὸν σύμπαντος τοῦ τεκτ. κόσμου.

Τὰ γεγονότα ταῦτα διὰ τὸν ἐλευθεροτεκτονισμὸν, τὰ πρωτοφανῆ ἐν τοῖς τεκτ. χρονικοῖς, εἰσὶ τὰ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ μεταστάντος ἀδ. ἡμῶν Κλεάνθους Σκαλιέρη εἰς τὰ τεκτ. μυστήρια μῦθον τοῦ Σουλτάνου Μουράτ Ε', τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρίγκηπος Νουρεδδὶν ἐφέντη, καὶ ἄλλων τὰ μάλιστα σημαινόντων Ὀθωμανῶν, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ λόγους τεκτ. ἀδυνατῶ νὰ γνωρίσω εἰς τὸν τεκτονισμὸν.

Ἴνα ὅμως χρονολογικὴν ἀκολουθήσω σειρὰν, πρὸς δὲ ἵνα καταληπταί γείνωσιν αἱ τεκτ. αὐταὶ ἐνέργειαι, ἐπιτραπήτω μοι νὰ εἴπω τινὰ προεισαγωγικῶς περὶ τοῦ ἀδ. Κλεάνθους Σκαλιέρη, τοῦ εἰς πλείστας τεκτ. Στ. ἐπιτίμου διατελέσαντος μέλους καὶ τῶν μεγαλειτέρων βαθμῶν ἀξιωθέντος δι' ἃς παρέσχεν ὑπηρεσίας τῷ ἡμετέρῳ τάγματι.

Ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης ἐγεννήθη τῷ 1836 ὑπὸ γονέων εὐγενεῶς καταγωγῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου ἀποπερατώσας τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, ἐπεδόθη ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας καὶ περιφανῆ κατέσχε θέσιν ἐν τῷ χρηματιστικῷ τῆς πατρίδος του κόσμῳ, ἐκτιμηθεὶς διὰ τὴν μέχρις ἀπιθανοῦ ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρος του καὶ τὴν ἀναλλοίωτον τιμιότητά του. Ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης ἦτο ὁ μόνος ἐκ τῶν χρηματιστῶν καὶ τραπεζιτῶν, ὅστις ἐτήρησεν ἀπάσας τὰς ὑποχρεώσεις του κατὰ τὰς πληξάσας τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγορὰν συμφορὰς, προτιμήσας νὰ στερηθῆ τῆς περιουσίας του ἢ νὰ φανῆ ἀσυνεπής. Φύσει ἀνησύχου πνεύματος ἄνθρωπος ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης καὶ εἰς ἄκρον φιλόπατρις, οὐχὶ ἀπαξ παρέσχεν εἰς τὸ ἔθνος πολλὰς ἀξίας λόγου ὑπηρεσίας κατὰ τὴν Κρητικὴν καὶ τὰς λοιπὰς τῆς Θεσσαλίας, Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας ἐπαναστάσεις, καθὰ πολλοὶ ὁμολογοῦσι, καὶ ἐκηρύχθη θερμὸς πρόμαχος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικῶν συμφερόντων. Ὁ ἀείμνηστος Ἐπ. Δεληγεώργης, ἐκτιμῶν τὰς ὑπηρεσίας του, πλειστάκις θερμὰ ἀπηύθυνεν αὐτῷ συγχαρητήρια. Ἀλλὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ οὐδόλως ἐκάθευδεν ὁ χρηστός ἀνὴρ, διὰ παντὸς τρόπου ἐπιζητῶν νὰ εὐεργετῆ διὸ ὑπῆρξεν ὁ ἰδρυτὴς ἐταιρίας τινός, Φιλέργου καλουμένης, ἐταιρίας καθαρῶς ἐλληνικῆς, σκοπούσης τὴν ὑποστήριξιν τῶν πενομένων Ἑλλήνων ἰδίᾳ καὶ παντὸς δυστυχοῦς ἐν γένει. Ἡ ἐταιρία αὕτη ἀνεδείχθη σώτεια τῶν

δυστυχῶν εἰς πολλοὺς ἔδωκεν ἐργασίαν, εἰς ἄλλους κεφάλαια πρὸς ἐργασίαν, καὶ πλείστους ἀπόρους συνέδραμε χρηματικῶς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν των.

Διὰ τὰς ἀρετὰς του ταύτας ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης ἤξιώθη τῆς φιλίας τοῦ πρίγκηπος Μουράτ ἐφέντη, μετὰ τοῦ ὁποίου τοσοῦτο στενωῶς συνεδέθη, ὥστε ἐγένετο ὁ ἐμπιστος φίλος καὶ σύμβουλος του, καὶ ὁ ὁδηγὸς του εἰς τὰς περὶ ἐλευθερίας, ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος ἀρχὰς τοῦ ἡμετέρου τάγματος.

Ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης, μνηθεὶς τῇ 9 Μαΐου 1865 (ε. π.) εἰς τὰ μυστήρια τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ἐν τῇ Στ. L' Union d' Orient τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 7 Νοεμβρίου 1865 (ε. π.) εἰς τὸν Βον Συμ. βαθμ., τῇ 9 Φεβρουαρίου 1866 (ε. π.) εἰς τὸν Γον Συμ. βαθμ., τῇ 28 Ἰανουαρίου 1869 (ε. ν.) εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ροδ. † καὶ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1875 εἰς τοὺς ἀνωτάτους τοῦ τάγματος βαθμ. ἐν αὐτῇ τῇ Μεγ. Ἀνατ. τῶν Παρισίων, ὅπου ἔτυχεν ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς μετὰ τυμπάνων καὶ φώτων, ἦτο ἐκ τῶν εὐαρίθμων ἐκείνων ἀδ. τῶν μὴ ἀρκομένων εἰς τὰ τεττιμμένα καὶ τὰ συνήθη, ἀλλὰ προσπαθούντων διὰ νέων ἔργων, τιμώντων τὸν τεκτονισμὸν, νὰ δώσωσι νέαν λάμψιν καὶ νέον κῦρος εἰς τὸν ἀδιαφιλονεικῆτως ἔξοχον τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ προορισμὸν.

Συνέλαβεν ἰδέαν μεγαλοῦργόν, ἀξίαν τῆς συστάσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἡμετέρου τάγματος, ἰδέαν συνδυάζουσαν ἐξαιρέτως ἐν ἑαυτῇ τὰ γενικὰ τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ συμφέροντα πρὸς τὰς ἰδιαιτάτας τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐλπίδας, ἰδέαν λύουσαν κατὰ τὸν ἔξοχον σύγχρονον πολιτικόν, τὸν φιλελεύθερον Γλάδστωνα, τὸ μέγα ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς, τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ἐνδιαφέρον τόσῳ τὸν ἐλευθεροτεκτονισμὸν, ὅσῳ καὶ ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἰδίᾳ.

Βλέπων ὅτι ἐπικρατοῦντα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει δύο ἰσχυρὰ στοιχεῖα, οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες, ἐπολέμων καὶ κατεδολιεύοντο ἄλληλα, ἔνεκεν ἱστορικῶν παραδόσεων καὶ πατροπαράδοτων παθῶν, καὶ λυπούμενος διὰ τοῦτο ἐν τῇ τοῦ ἐλευτέρου τέκτονος ἰδιότητι του βλέπων ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος ἐν χώρᾳ ὑπὸ τοιούτων ἀντιθέτων αἰσθημάτων ἐμπορουμένη, ἦτο ἐπίσης ἀδύνατος καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ τρίτου συστατικοῦ τῆς προόδου «τῆς ἐλευθερίας» ὑπὸ τὴν κρατοῦσαν ἀπολυταρχικὴν κυβέρνησιν βλέπων ὅτι ἡ ἀπομόνωσις καὶ ἀποκέντρωσις τῶν δύο αὐτῶν στοιχείων, τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλ-

λήνων, ἐζημίουν τοὺς τελευταίους εἰς τὰς προσφιλεστέρας αὐτῶν ἐλπίδας καὶ ὄνειρα καὶ παρέβλαπτον, διὰ παντὸς ἴσως, τὰ ἀναφαίρετα δικαιώματα τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἅτε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀπειλουμένης τῆς ἀπωλείας τῶν δικαιώματι πληθυσμοῦ καὶ ἱστορικῶν παραδόσεων ἐλληνικῶν χωρῶν, ἐσκέφθη ὅτι τὸ μόνον μέσον προλήψεως ἐπικειμένης ξενικῆς ἐπίδρομῆς ἦτο ἡ ἀδελφοποίησις τῶν δύο αὐτῶν λαῶν, ἀδελφοποίησις, ἣτις, ἐπιρρωνύουσα τὰς δυνάμεις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καθίστα ταύτην ἰσχυρὸν κράτος καὶ ἐξησφάλιζε τὸ ἀκέραιον τῶν ὑπὸ τὴν δυναστείαν αὐτῆς ἐλληνικῶν χωρῶν.

Ἐπρεπεν ὁμως ἡ ἀδελφοποίησις αὕτη νὰ γείνη τοιούτῳ τρόπῳ, ὥστε οὐ μόνον τὸ Τουρκικὸν στοιχεῖον, ἰσχυρὸν καθιστάμενον, νὰ διεκδικῆ τὰ τοῦ κράτους δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἑλληνικόν, συμμετέχον τῆς διοικήσεως, νὰ δύναται καὶ αὐτό, τῶν αὐτῶν προνομίων ἀπολαμβάνον, τὰ αὐτὰ ἐπὶ τοῦ κράτους δικαιώματα νὰ διεκδικῆ καὶ νὰ ἦ ὁ ἀκρίμηντος φύλαξ τῆς ἀκεραιότητος τῆς ἐπικρατείας ταύτης, ἥς αἱ χῶραι σχεδὸν ἅπασαι ἐλληνικαὶ εἰσι καὶ ὑφ' Ἑλλήνων κατοικοῦνται.

Ὁ προσφορώτερος τρόπος τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἰδέας ταύτης ἦτο ἡ ἀνακήρυξις Συνταγματικοῦ Χάρτου, τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς ἅπαντας ἀναγνωρίζοντος, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκείας, καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς ἐκάστω ἐπιβάλλοντος. Ἴνα ὁμως ἡ ἀνακήρυξις τοιούτου Συντάγματος, τοὺς πάντας ἴσους ἀναγνωρίζοντος, ἦ δυνατὴ, ἔπρεπε πρὸ παντὸς νὰ εὔρεθῆ Σουλτάνος δεχόμενος τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ὑπὸ φιλελευθέρων ἐμπνεόμενος αἰσθημάτων καὶ εὐχαρίστως ἀποδεχόμενος ν' ἀπορρίψῃ τὰς κληρονομικὰς καὶ περιβαλλούσας τὸν Σουλτάνον προνομίας ἀντὶ τῶν συνταγματικῶν καὶ περιορισμένων ἐκείνων τοῦ συνταγματικοῦ ἄρχοντος.

Ὁ μόνος ἰκανὸς καὶ κατάλληλος διὰ τὴν θείαν καὶ εὐαγγελικὴν ἀποστολὴν ταύτην ἦτο ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ Σουλτανικοῦ θρόνου, ὁ Μουράτ, οὗ τὰ γνωστὰ εὐγενῆ καὶ φιλελεύθερα αἰσθήματα παρεῖχον ἐλπίδας μεγάλας διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ μεγάλου τούτου τεκτονικοῦ ἔργου. Ἄλλ' ἔπρεπεν, ὅσονδῆποτε εὐγενῆ καὶ φιλελεύθερα καὶ ἂν ἦσαν τὰ αἰσθήματα ὑφ' ὧν ἐνεπνέετο, νὰ διαπαιδαγωγηθῆ καταλλήλως καὶ προετοιμασθῆ διὰ τὴν ἀξιοσημείωτον καὶ ἐκπληκτικὴν ὄντως πρᾶξιν, ἣν ἡ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀνάβασίς του θὰ

ἐγκαινιάζεν. Ἐπρεπεν ἐπὶ τέλους, εἰ καὶ ὁ Μουράτ φύσει ἦτο τέκτων καὶ πρόθυμος, ὡς ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ γραφέντων ἐμφαίνεται, νὰ χορηγήσῃ πᾶσαν ἐλευθερίαν εἰς τὸν λαόν του, ἔπρεπε, λέγω, νὰ γείνη τακτικὴ παρασκευὴ καὶ σοβαρὰ μελέτη τῶν μέσων, δι' ὧν θὰ ἦτο ἐφικτὴ ἡ ἐκ βάρων μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρασκευασθεὶς δεόντως ἐμυήθη εἰς τὰ τοῦ τεκτονισμοῦ μυστήρια τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1872 (ε. ν.) ἐν τῇ Στ. Στ. «ἡ Πρόδοξ» ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ Σεβ. καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Στ. ταύτης Κλεάνθους Σκαλιέρη εἰς τὸν 1ον Συμβ. Βαθ., τῇ 8 Δεκεμβρίου 1872 (ε. ν.) εἰς τὸν 2ον καὶ 3ον Συμβ. Βαθ. καὶ τῇ 8 Νοεμβρίου 1873 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ροδ. †. Αἱ μυήσεις αὗται, κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως τῆς Μεγ. Ἀνατ. τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ ἀδ. Σκαλιέρη, ἐγένοντο μυστικῶς, παρευρισκομένων μόνον τῶν πάσης ἐμπιστοσύνης μελῶν.

Συντελεσθέντος τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου ἔργου διὰ τὰ τεκτ. χρονικά, τοῦ ἀναδείξαντος τὸν ἀδ. Μουράτ ἐφάμιλλον τῶν ἐνδοξοτέρων τῆς ὑψηλοῦ ἀπάσης ἡγεμόνων, συνετελέσθη καὶ ἡ διὰ πραγμάτων διατράνωσις τοῦ ἐφικτοῦ τῆς πραγματώσεως τοῦ μεγάλου τεκτ. ἔργου. Παρίστατο ὁμως ἡ ἀνάγκη συντόνου καὶ σοβαρᾶς ἐργασίας, ἐξασφαλιζούσης τοὺς πρώτους τούτους καρπούς τῆς νίκης καὶ παρεχούσης τῶ ἐνδόξῳ ἀδ. Μουράτ τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ ἐφημερίζετο πρακτικῶς τὸ ἀναληφθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἔργον.

Τὴν ἐργασίαν ταύτην τῆς παρασκευῆς καὶ ἐφαρμογῆς ἀνέλαβεν ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης, ἔχων ὡς συνεργούς τὸν ἀδ. Louis Amiable δικηγόρον τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει, νῦν δὲ δήμαρχον ἐν Παρισίοις, τὸν ἀδ. A. Hollinsky ἀρχαῖον διπλωμάτην, τὸν Μιχῆλ πασσᾶν, πρῶτον Μέγαν Βεζύρην, τὸν σὶρ Γεώργιον Ἑλλιοτ, τότε πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ συμφέροντος, ἵνα μὴ πραγματοποιηθῆ ἡ τότε ἐπικειμένη εἰσέλευσις τῆς Ρωσσίας, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Περσίας ἀδ. Μοσχίν-Χάν, προτιμῶντα τὴν ὅσον ἐνεστι μεγαλειτέραν ἐξασφάλισιν τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένης γειτνιασεως τῆς πατρίδος του μὲ κράτος ἰσχυρότερον, καὶ τέλος τὴν Μεγ. Ἀνατ. τῆς Γαλλίας, ἣτις, ὑπὸ τὴν προστασίαν της ἀναλαβοῦσα τὸ ἔργον, διώρισε τὸν ἀδ. Σκαλιέρην γενικὸν πληρεξούσιόν της.

Ἐκτοτε ἤρχισαν αἱ ἱστορικαὶ ἐκεῖναι παννυχίδες, αἱ παραγαγού-

σαι τὸ ἀνακρηχθὲν κατὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ ἀδ.: Μουράτ Σύνταγμα, καὶ ἡ μελέτη τῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ ποδηγητήσεως τοῦ λαοῦ. Ὁ ἀδ.: Louis Amiable, εἰδικὸς συνταγματολόγος, ἔθηκε τὰς βάσεις τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου, ὁ δὲ ἀδ.: Alexandre Hollinsky τὰς βάσεις τῆς παιδείσεως, δι' ἧς ὁ Μουράτ τὰ πάντα ἤλπιζε, λέγων ὅτι ἡ ἐν τοῖς αὐτοῖς κοινοῖς σχολείοις φοίτησις τῶν παιδῶν θὰ συντελέσῃ καὶ θὰ παραγάγῃ τὴν κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν σύμπνοιαν αὐτῶν.

Τὰ πάντα ἔβαινον κατ' εὐχὴν καὶ ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς μελλούσης Βασιλείας, ἀλλ' ἔπρεπεν ἀκόμη νὰ καταπολεμηθῶσι καὶ αἱ προλήψεις τοῦ λαοῦ. Διὰ νὰ γείνη δὲ τοῦτο ἔπρεπε νὰ μνηθῶσιν εἰς τὰς περὶ ἐλευθερίας, ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος ἀρχὰς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα πρόσωπα, καὶ ἰδίᾳ τὰ δυνάμενα νὰ ἔχωσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πλήθους.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἀδ.: Κλεάνθης Σκαλιέρης ἴδρυσεν, ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Γαλλίας, προσωρινὴν Στ.: ἐργαζομένην εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἰνβάρι Σαρκιέ» (Φῶς τῆς Ἀνατολῆς). Ἡ Σεβ.: Στ.: αὐτῆ, περιώνυμος καταστάσα διὰ τὴν ἐν αὐτῇ μύησιν τῶν ἐνδοξοτέρων πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν τῆς Τουρκίας, προελείανε τὸ πεδίον διὰ συντόνου καὶ ἀσφαλοῦς ἐνεργείας, ἀνέδειξε τὸ κόμμα τῶν Νεοτούρκων, δηλαδὴ τῶν μεταβολῶν ὀρεγομένων, καὶ κατάρθωσε τ' ὅσα ἄλλα, ὥστε ἐν ἐπανειλημμέναις κατὰ τοῦ βασιλεύοντος Ἀβδούλ Ἀζίζ διαδηλώσεσιν οἱ Τούρκοι ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν Χριστιανῶν, φωνάζοντες «εἴμεθα ἀδελφοί», «ζήτω ἡ ἰσότης».

Τὸ δυσχερὲς αὐτὸ ἔργον, ὑπὸ ἀφωσιωμένων εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ἀνδρῶν ἀναληφθέν, ἤχθη εἰς πέρας μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας καὶ προώριστο νὰ παραγάγῃ τὰ ὠφελιμώτερα ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ κακῆ τύχῃ, τὸ ἀνακρηχθὲν Σύνταγμα, ἡ συσταθεῖσα Βουλὴ, ἦν Χριστιανοὶ καὶ Τούρκοι ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ κράτους ἀπετέλεσαν, καὶ αἱ ἐπενεχθεῖσαι μεταρρυθμίσεις, μόλις ἰδοῦσαι τὸ φῶς τῆς ἐφαρμογῆς, παρηγκωνίσθησαν καὶ ὡς ἄχρηστοι παρερρίφθησαν, διότι αἱ πολιτικαὶ βραδουργίαι, τὰ ἐπελθόντα ὀδυνηρὰ συμβεβηκότα καὶ αἱ προδοτικαὶ ἐνεργεῖαι τοῦ νῦν Σουλτάνου Χαμίτ κατεβίβασαν τοῦ θρόνου τὸν ἀδ.: Μουράτ τὸν Ε'. ἐπὶ τρεῖς μόνον βασιλεύσαντα μῆνας. Τὸ δὲ τεκτ.: ἔργον, τὸ ἐπὶ τόσους ἐνιαυτοὺς παρασκευασθέν, δὲν κατεστράφη, διότι ζῆ ὁ νόμιμος Σουλ-

τάνος, ὁ ἀδ.: Μουράτ, ἀλλ' ἀνεκόπη ὑπὸ τῆς ἀπολυταρχικώτερας βασιλείας πάσης ἄλλης, τοῦ Ἀβδούλ Χαμίτ.

Ὁ ἀδ.: Κλεάνθης Σκαλιέρης, καταδιωκόμενος μετὰ τὴν νέαν βασιλείαν, κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὰς διεπούσας τὸ ἡμέτερον τάγμα ἀρχὰς. Ἐξηκολούθει δ' ἐντεῦθεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ ἀδ.: Μουράτ, ἀλλ' ὁ πρόωρος ἔνεκεν τῶν ταλαιπωριῶν θάνατος ἀνέκοψε τὴν συνέχειαν τοῦ ἔργου του.

Εὐτυχῶς ὅμως ὀδηγίαι τινὲς δοθεῖσαι πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ ἐνεργεῖαι τινες, κατ' ἐντολήν του διενεργηθεῖσαι, νέαν ἔδωκαν ζωὴν εἰς τὸ ἀπὸ πολλοῦ κοιμώμενον τοῦ Μουράτ ζήτημα καὶ συνέτειναν ἵνα κινηθῇ ἐσχάτως ἡ Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Γαλλίας, ἐν ἣ καὶ γίνεται ἤδη λόγος περὶ ὑπερασπίσεως τοῦ ἀδ.: Μουράτ.

Τοιοῦτος ἐν συνόψει ὑπῆρξεν ὁ τεκτ.: βίος τοῦ ἀειμνήστου Κλεάνθους Σκαλιέρη, οὗ τὸ ὄνομα, μετὰ τοῦ ἐνδόξου ἀδ.: Μουράτ Ε' συνδέεται στενῶς μὲ τὸ μοναδικὸν καὶ πρωτοφανὲς τεκτ.: ἔργον, ὃ ἐδόξασε τὰ τεκτ.: χρονικὰ τῆς τελευταίας εἰκοσαετηρίδος καὶ ἀνέδειξε τὸ ἡμέτερον τάγμα ὡς τὸ μόνον δυνάμενον νὰ φέρῃ ἐπιφελεῖς τῇ κοινωνίᾳ καρπούς.

Ἄντ. Ι. Χαλικιόπουλος

ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ

Αἱ ἐπισκέψεις ξένων ἰδίᾳ ἀδελφῶν ἐν ταῖς Στ.: ἡμῶν εἶναι ἀντικείμενον πολλῶν μείζονος σπουδαιότητος, παρ' ὅτι πολλοὶ τῶν ἀδ.: φαίνονται νομίζοντες. Ἡ διατύπωσις ἢ πανταχοῦ ἐφαρμοζομένη πρὸς τοὺς ἀδ.: ἐπισκέπτας, ὡς γνωστὸν, εἶναι ὅτι ἅμα προσερχόμενοι εἰς τὸν πρόναον ἀγγέλλονται, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, εἰς τὴν Στ.: ὑπὸ τοῦ Στεγαστοῦ, ὅστις κατ' ἐντολήν τοῦ Σεβ.: κεραμίζει αὐτούς εὐρεθέντας ἐν τάξει εἰσάγει εἰς τὴν Στ.: καὶ ὁ ἀδ.: Τελετάρχης παραλαμβάνων ὀδηγεῖ αὐτούς εἰς τὰς οἰκείας θέσεις. Λοιπὸν πολλάκις παρετήρησα ὅτι ἀδ.: ἐπισκέπται ἐρχόμενοι ἀφίονται μόνον τῶν εἰς τὸν πρόναον καὶ τὴν Στ.: σπανίως πλησιάζουσιν αὐτοὺς οἱ ἀδ.: ἀρκούμενοι εἰς ἀπλοῦν χαιρετισμὸν οἱ ἐπισκέπται δὲ μετὰ τὴν λύσιν τῶν ἐργασιῶν ἀπέρχονται μὲ τὸ παράπονον ἐξωγραφημένον ἐπὶ τοῦ προσώπου των καὶ τὴν πικρίαν ἐν τῇ καρδίᾳ των

διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ ψυχρότητα τῶν ἀδελφῶν. Ἀλλά, ἂν καλῶς ἀντελήφθην τοῦ τεκτον. πνεύματος, τοῦτο κάθε ἄλλο εἶναι ἢ τεκτονισμός. Ἐν τῷ βιβλ. κόσμῳ, ὅπως ἔλθῃ τις εἰς ἐπαφὴν πρὸς ἄλλον προαπαιτοῦνται συστάσεις· παρ' ἡμῖν ὅμως τοῦτο θεωρεῖται καὶ εἶναι γελοῖον. Ἡ ιδιότης τοῦ τέκτονος καὶ μόνη εἶναι πληρεστάτη σύστασις καὶ καθιστᾷ τὸν ἔχοντα αὐτὴν ἀδ. εὐπρόσδεκτον ὅπου δῆποτε τῆς γῆς ἤθελεν ἐντύχη ἀδελφῶ ἢ Στοᾶ, εἰς ἡμᾶς δ' ἐπιβάλλεται ἱερά ὑποχρέωσις νὰ παράσχωμεν πρὸς τὸν ἀδ. ἐπισκέπτῃν πάντα τὰ μέσα εὐαρέστου παρ' ἡμῖν διαμονῆς καὶ νὰ φαινώμεθα πρὸς αὐτὸν χρήσιμοι ὅπου καὶ ὅπως δυνάμεθα, ἐν νῶ ἔχοντες ὅτι οἱ ἐπισκέπται εἶναι οἱ ζῶντες δεσμοὶ τοῦ τεκτονισμοῦ μεταξύ ἀπασῶν τῶν χωρῶν τῆς γῆς· τί θὰ ἔλεγέ τις ἐξ ἡμῶν ἂν μεταβαίνων εἰς Στ. ἐν Ἰαπωνίᾳ, Αὐστραλίᾳ κλπ. δὲν ἀπῆντα τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ δεξίωσιν, τὴν ὁποῖαν ἐδιδάχθη ὅτι θὰ εὐρίσκη ἀπὸ περάτων μέχρι περάτων τῆς γῆς μεταξύ ἀδελφῶν; Ἀπ' ἐναντίας δέ, ὅταν χαρὰν θὰ αἰσθανθῇ αἴφνης εὐρισκόμενος μεταξύ ἀδ. ἄλλογλώσσων, ἄλλοφύλων καὶ ἄλλοθρήσκων καὶ εἰς χώραν μακρὰν, δεξιουμένων αὐτὸν μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας καὶ καθιστώντων τὴν διαμονὴν αὐτοῦ εὐχάριστον καὶ χρήσιμον; — Ἀκριβῶς τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν μεγίστων μεγαλουργημάτων τοῦ τεκτον. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν πάντοτε θερμῶς νὰ δεξιώμεθα τοὺς ἀδ. ἐπισκέπτας καὶ ἐπισήμως ἐν ταῖς Στ. καὶ ἰδιαίτερος.

Φίλων.

ἈΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΑΘΗΝΑ, — ΕΛΕΥΣΙΣ, — ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ.

Ἔνεκα τοῦ ἀξάνοντος θερινοῦ καύσωνος, αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τῶν στοῶν σχεδὸν διεκόπησαν. Ἡ στ. «Ἀθηνᾶ» ὤρισε τὰς ἐργ. αὐτῆς κατὰ δεκαπενθήμερίαν, αἱ δὲ λοιπαὶ στοαὶ θὰ συνέρχωνται ἐκτάκτως εἰς ἐργ. τῇ προσκλήσει τῶν Σεβ. ὁπότε παραστῆ ἀνάγκη.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑἸΩΜ.· ΠΕΡΙΣΤ.· ΡΟΔ.· †

Σεμνὴ καὶ ἐπιβάλλουσα ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀρχῶν τοῦ Περιστ. «Σοφία» ἐν Κοιλ. Ἀθ. τὴν 29 Μαΐου ε. ε. Τὴν ἐ-

δραν τοῦ Σοφωτ. κατεῖχεν ὁ ἐνδ. ἀδ. Ροδοκανάκης, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἰπ. Ἑλλ. Συμβ. τοῦ 33. ἐπιφορτισθεὶς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Περιστ. ὅστις διὰ θερμοῦς προσλαλιᾶς ἠὲ χαρίστησε τοὺς ἀδ. Ἰπ. Ροδ. † διὰ τὴν συνδρομὴν ἣν παρέσχον αὐτῷ εἰς ἐπιτέλειαν τῆς ἐντολῆς, ἣν ἀνέλαβεν. Εἶτα δὲ κληθεὶς προσῆλθεν εἰς τὸν βωμὸν καὶ ἔδωκε τὸν τεκτον. ὄρκον ὁ ἐκλεγείς Σοφωτ. ἐνδ. ἀδ. Α. Κ. Παπαγεώργιος, ὅστις ἀμέσως περιβληθεὶς τὸ σῆμα τοῦ Σοφωτ. ἀνῆλθε τὴν ἔδραν καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Μετὰ τὴν ὀρκομασίαν τῶν λοιπ. ὁ Σοφωτ. ἀδ. Παπαγεώργιος ἠὲ χαρίστησε τὸ Περιστ. διὰ τοῦ ἐπομένου θερμοῦ λόγον.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

«Τῇ ὑμετέρᾳ ἀδελφ. ψήφῳ κληθεὶς ἐπὶ τὴν ἔδραν ταύτην, τὴν πρώτην τοῦ γαλανοῦ ὡς τὸν αἴθριον οὐρανὸν μας συμβολικοῦ τεκτονισμοῦ, κατέχομαι μὲν ὅλος ὑπὸ συγκινήσεως ἔκρας, ὀφείλω δὲ πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ὁμολογήσω, ὅτι αἰσθάνομαι πληρέστατα τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τὴν ὁποῖαν ἀναλαμβάνω.

Ὡς κάλλιον ἐμοῦ γνωρίζετε, εἶναι μακρὰ καὶ ἐπίπονος ἡ ὁδὸς ἣν ἔπαξ τις γενόμενος ἐλεύθερος τέκτων ἀληθῆς ὀφείλει νὰ διανύσῃ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τούτου. Ἐν τῇ κοιλάδι ταύτῃ θὰ ἐνωτισθῶμεν τῆς φωνῆς ἀδελφῶν ἀπὸ πολλοῦ ἀποσχόντων τῶν ἐργασιῶν, θὰ συναντήσωμεν πρόσωπα γνωστὰ καὶ ἄγνωστα, θὰ ἀκούσωμεν ὀνόματα ἀδ. μεθ' ὧν ἀπὸ πολλοῦ συμπράττομεν καὶ ἄτινα πάντοτε ἀγαπῶμεν, πίπτοντα ἐνίοτε ὑπὸ τὴν ἔστω καὶ μικροτάτην, ἀλλὰ καὶ ἀληθῆ καὶ δικαίαν πνοὴν τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως, θὰ παρασταθῶμεν εἰς συμπλοκὰς καὶ συγκρούσεις ἀδελφικῶν ἰδεῶν. Θὰ ἐπευφημήσωμεν τέλος καὶ θὰ συγκινηθῶμεν, θὰ εὐχαριστηθῶμεν καὶ θὰ πικρανηθῶμεν. Ἀλλὰ μακρὰν ἢ ὀπισθοβουλίαν. Ἀληθῶς μυστήριον ὁ βίος τοῦ τέκτονος. Εἰς τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον τῶν ἐνταῦθα εἰσελευσομένων μὲ προσεκαλέσατε νὰ ὀδηγήσω ὑμᾶς διὰ τοῦ φωτὸς τῶν γνώσεών μου, μεταλαμπαδευόμενον ἐκ τοῦ ὑμετέρου. Τῆς ὀδηγίας θὰ προπορεύηται τὸ φῶς τοῦ νικᾶν ἑαυτὸν.

Ἀναρρηθεὶς λοιπὸν τῇ ὑμετέρᾳ ἐνταλτικῇ ψήφῳ πρώτος μεταξὺ ἰσοτίμων καὶ ἀνωτέρων μου, πῶς νὰ μὴ εὐχαριστήσω ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ τοὺς αἰτίους τῆς τοιαύτης ἐντολῆς, ἣτις εἶναι καθήκον, ἀλλ' ἅμα καὶ δικαίωμα, ἣτις εἶναι ὑποχρέωσις, ἀλλ' ἅμα καὶ εὐφροσύ-

νη; Πῶς νὰ μὴ ἀποτίσω εὐλαβοῦς ὑπηκόου εὐχαριστίας πρὸς ἐκείνους, οἵτινες μετὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ὑμετέρας ψήφου ἐγένοντο μοι χορηγοὶ τῆς χαρᾶς νὰ καλῶ αὐτοὺς συναδέλφους ἀντὶ διδασκάλων; Καὶ πῶς νὰ παραλείψω τὴν ἔκφρασιν ἐγγνωμοσύνης ἀνυποκρίτου, ἣν πέποιθα ὅτι καὶ πάντες συμμερίζεσθε καὶ αἰσθάνεσθε, πρὸς τὴν ὑψίστην ἡμῶν ἑλληνικὴν τεκτον.: ἀρχὴν, ἥτις ἐκύρωσε τὰ δόξαντα ὑμῖν;

Ἔμεῖς μὲ ἐξελέξατε καὶ ὑπακούω. Εἶμαι λοιπὸν ὑμέτερος καὶ τὴν καρδίαν μου θὰ σκοπῶσι τῶν ἡμερῶν μου αἱ φροντίδες καὶ τῶν νυκτῶν αἱ ἀγρυπνίαι. Εἶθε δὲ νὰ ἐπαναλάβω ὅ,τι ἔλεγεν ὁ Πύρρος πρὸς τοὺς Ἑπειώτας του «δι' ὑμᾶς ἀετὸς εἰμι' πῶς γὰρ οὐ μέλω, τοῖς ὑμετέροις ὄπλοις ὥσπερ ὠκυπτέροις ἐπαιρόμενος;»

Οὕτω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ὑμετέραν θὰ ἐπερείδωμαι βοήθειαν καὶ συνδρομήν, ὅπως ἀνέλθωμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐργασιῶν μας ἐπισκοποῦντες τὸ παρελθόν, βλέποντες τὸ ἐνεστώ, σκεπτόμενοι τὸ μέλλον. Οὕτω καὶ ἐγὼ θὰ ἐπερείδωμαι εἰς τὰς πτέρυγας σας ὅπως ποιήσωμεν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Περιστ.: τούτου, χωρὶς νὰ φαντάζωμαι ὅτι εἶμαι ἀετὸς ὡς ὁ Πύρρος. Καὶ θὰ εἶναι χαρὰ μου καὶ καύχημα νὰ ἐλπίζω, ὅτι παραδεδομένος εἰς τὰς ὑψηλὰς ἡμῶν ἐργασίας, ἐν μέσῳ τοῦ πολυκυμάντου αὐτῶν, θὰ δύναμαι νὰ θερμαίνωμαι ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι μεταξὺ μυσταγωγῶν, ὑμᾶς, φίλτατοι ἀδ.: ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων μου ἐθεώρησα ὡς ὠκυπτερά μου».

Γενομένης κατόπιν χειροκρουσίας χαρμοσύνου ὑπὲρ τοῦ Σοφ.: καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Περιστ.: ἐλύθη ἡ συνεδρία, πάντων εὐχομένων ὑπὲρ τῆς εὐδοξείας τῶν ἐργ.: αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ.

A. Βρυζάκης.

L É O T A X I L

Ἐν συγγράμματί του ἐκδοθέντι κατὰ τὸ 1879 ὑπὸ τὸν τίτλον «c' est nous qui fouettons ces vieux polissons» ὁ διαβόητος οὗτος συγγραφεὺς Léo Taxil ἀναφέρει ἐν τῷ προλόγῳ μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰδε :

«Λοιπὸν οἱ κληρικοὶ μας ἀδυνατοῦσι καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὄξυτά-»
 »την κρίσιν τοῦ παρόντος ἀγῶνος ν' ἀναχαιτίσωσι τὰ αἰσχρὰ αὐτῶν
 »πάθη, νὰ μετριάσωσι τὴν ὀργὴν των καὶ νὰ περιστείλωσιν, ἔστω καὶ

»κατ' ἐλάχιστον, τὴν ροπήν των πρὸς τὴν κτηνωδίαν. Ἐμπρός, ὦ
 »Μῶμμε, γενοῦ ὑπὸ τὴν ἐκδικητικὴν μου γραφίδα συρίζον μαστί-
 »γιον, καὶ σύ, ὦ ἀγανάκτησίς μου, ἔσο ὁ κόπανος, ὁ ἀφίπων ἵχνη ἐπὶ
 »τῆς σαρκός. . . Εἰς τὰ γόνατα, ὦ ὑποκριταί, εἰς τὰ γόνατα ὦ
 »οὔτιδανοὶ καὶ βρωμεροὶ κληρικοὶ! οὐδὲν ἔλεος ὑπὲρ τῶν διαφθορέων
 »τῆς νεότητος, οὐδὲν ἔλεος ὑπὲρ ἀνάνδρων, καταστρεφόντων μικρὰ
 »παιδιά! Ἐκβάλετε τὰ ράσα σας ἀχρεῖοι! Θὰ πλήξω δυνατὰ καὶ
 »πραγματικῶς τοὺς βδελυροὺς σοδομίτας. . . τοὺς ἀπατεῶνας, τοὺς ἐπι-
 »νοοῦντας θαύματα, τοὺς διεφθαρμένους, εἴτε ἀπλοὶ εἶνε οὗτοι, εἴτε
 »ἀνώτατοι ποντίφηκες τιαροφόροι.

Εἰσερχόμενος εἶτα εἰς τὸ θέμα του ἀναγράφει ἀποφθεγματικῶς.
 «Πᾶς θρησκὸς εἶνε ἐξ ἀνάγκης βλάξ.» Κεφάλαιον τοῦ βιβλίου
 του ἐπιγράφει.

«Δηλητήρια τῶν καθολικῶν ἱερέων καὶ αἰμομίκται ποντίφηκες.»
 Ἔτερον δέ: «Ἡ κληρικὴ φυλλοξήρα» καὶ κατωτέρω ἐπινοῶν κα-
 κουργήματα παπῶν ἀναφέρει Ἀλέξανδρον τὸν VI τὸν Βόργιαν Σέξ-
 τον γ'. (432) Σιλβέριον (536) Βιγίλιον (538) Πελάγιον (555) Σέρ-
 γιον α'. (689) τὴν ἀπίπισσαν Ἰωάνναν, Ἀδριανὸν β'. (879) Βενέ-
 δικτον δ'. (900) Σέργιον (904) Ἰωάννην θ'. (931) καὶ πλῆθος ἄλ-
 λων παπῶν μέχρι Πίου τοῦ Γ'. περὶ οὗ γράφει ἐπὶ λέξει «Pié VI
 (1774) acheta la tiare, fut à la fois adultère sodomite et
 incertoux, il renouvela tous les crimes d' Alexandre VI.
 Mais en voila assey Pouah !

Καὶ μὲ τὴν λέξιν αὐτὴν περατοῖ τὸ σύγγραμμα.
 Τώρα ἄς παραβάλωμεν καὶ τὸν ἐπίλογον τοῦ τελευταίου περὶ τε-
 κτον.: συγγράμματός του, οὐτινος εἶδομεν ἐσχάτως καὶ παρ' ἡμῖν
 τὴν μετάφρασιν.

«Καὶ λοιπὸν, ὅσοι ἐξ ἀμαθείας ἠρνήθησαν μέχρι σήμερον τὴν με-
 »γάλην Χριστιανικὴν ἀλήθειαν περὶ ἀναμαρτητότου τοῦ πάπα, δύνα-
 »νανται νὰ πεισθῶσι καὶ νὰ ὁμολογήσωσι μεθ' ἡμῶν, ἂν εἶναι καλῆς
 »πίστεως ἄνθρωποι, ὅτι ἡ παπασύνη, ἀποσκορακίζουσα τὸν τεκτον.:
 »ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του, ἀπέδειξε διαύγειαν νοὸς θαυμασίαν καὶ ἐφα-
 »νέρωσεν εἰς ἀπαντας τοὺς λαοὺς τῆς Γῆς, ὅτι πᾶς λόγος ἐκπεμπό-
 »μενος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς Καθέδρας τοῦ Βατικανοῦ, εἶνε λόγος ἀνα-
 »μάρτητος (!)».

Τοιοῦτο τὸ ποῖον τοῦ εἰρημένου συγγραφέως, οὐτινος τὸ περὶ τε-
 κτον.: σύγγραμμα ἀνεστάτωσε τελευταῖον (εὐτυχῶς πρὸς στιγμὴν)
 καὶ τὴν ὑμετέραν κοινωνίαν.

Φίλων.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΜΕΓ.: ΑΝ.: ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΚΤ.: ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1893—96

Καθ' ἃ διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου ἀνηγγείλαμεν, ἡ γενικὴ συνέλευσις τῆς Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος, συνισταμένη ἐκ τῶν ἐκλεγέντων ἀντιπροσώπων τῶν Σ.: Στοῶν καὶ τῶν ἀποτελούντων τῆς μέρους τοῦ Συμβ.: συνήλθεν εἰς ἐργασίαν τῆ 8ῃ Ἰουνίου ε.ε. ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ τεκτ.: μετὰ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος νὰ διαχειρισθῆ τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν τοῦ ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν τριετὴν περίοδον 1893—1896.

Τῆς συνελεύσεως προήδρευεν ὁ ἀδ.: Δ. Καλύβας, προσθ.: Μ. Διδ.: κωλυμένου ἕνεκα κακοδιαθεσίας καὶ παραχωρήσαντος αὐτῷ τὴν ἔδραν τοῦ ἀδ.: Μ.: Διδ.: Ν. Δαμασκηνοῦ.

Μετὰ τὴν τυπικὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων στοῶν ἡ συνέλευσις προέβη εἰς τὴν διὰ δελτίων ψηφοφορίαν, καθ' ἣν ἐπλειοψηφῆσαν οἱ κάτωθι κατὰ σειρὰν δεκαπέντε ἀδ.: οὔτινες θ' ἀποτελέσωσι καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος ἤτοι 1) Ν. Δαμασκηνοῦ, 2) Δ. Καλύβας, 3) Κ. Κατακουζηνός, 4) Δ. Κ. Παπαγεώργιος, 5) Ν. Σωροικιάδης, 6) Φ. Σερπιέρης, 7) Ν. Μοσχάκης, 8) Αθ. Βουζάκης, 9) Θ. δὲ Χελδραΐχ, 10) Ε. Τσίλλερ, 11) Σ. Στεφάνου, 12) Δ. Δαμουλιάνος, 13) Αθ. Δουρούτης, 14) Δ. Φωτόπουλος, 15) Ν. Φίλων.

Τὸ Σ.: τῆς Μ.: Ἀνατ.: συνελθὼν τὴν 26ην Ἰουνίου εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν ἐνήργησε τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Μ.: Ἀνατ.: καὶ τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὰ νενομισμένα καὶ ἐν πλήρει τάξει καὶ συμπνοίᾳ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀξιωματικῶν ἔχει ὡδὲ πως :

Μεγ.: Διδ.: ἀδ.:	Ν. Δαμασκηνοῦ
Α'. Προσθ. Μ.: Διδ.: ἀδ.:	Δ. Καλύβας
Β'. » » » »	Φ. Σερπιέρης
Α'. Μεγ. ἐπ.:	Ν. Μοσχάκης
Β'. » »	Ν. Σωροικιάδης
Μεγ. Γραμ.:	Σ. Στεφάνου
» Θησ.:	Ν. Φίλων
» Ρητ.:	Ι. Δαμουλιάνος
» Ἐλεον.:	Θ. Χελδραΐχ

Μεγ.: Τελετ.:	Α. Βουζάκης
» Ἀρχιτ.:	Ε. Τσίλλερ
» Ἀρχ.: Φρ.:	Δ. Φωτόπουλος

Ἐπιτροπαὶ δὲ ἐξελέγησαν αἱ ἑξῆς :

Διοικητικὴ οἱ ἀδ.: Φ. Σερπιέρης, Κ. Κατακουζηνός, Ι. Δαμουλιάνος, Αθ. Βουζάκης.

Δικαστικὴ οἱ ἀδ.: Ν. Μοσχάκης, Δ. Φωτόπουλος, Α. Καλύβας, Δ. Κ. Παπαγεώργιος, Κ. Κατακουζηνός.

Οἰκονομικὴ οἱ ἀδ.: Ἄνδρ. Καλύβας, Δ. Κ. Παπαγεώργιος, Αθ. Βουζάκης.

Ἐξωτερ.: σχέσεων οἱ ἀδ.: Ν.: Σωροικιάδης, Σ.: Στεφάνου, Ν. Φίλων.

Ἐπισήμου δελτίου οἱ ἀδ.: Θ.: δὲ Χελδραΐχ, Ν.: Μοσχάκης.

Τὴν προσδοκίαν ἡμῶν, ὅτι τὸ νέον ἐλεγὲν Συμβ.: τῆς Μεγ.: Ἀνατολῆς θέλει ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἑλλ.: τεκτονισμοῦ καὶ τῆς καθόλου τεκτ.: ιδέας ἐν Ἑλλάδι, εὐχόμεθα ὅπως ἐπαληθεύσῃ τὰ πράγματα.

Α. Βουζάκης.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΤΕΚΤ.: ΔΙΔ.: Α' ΒΑΘ.:

Αγ.: ἀδ.:

Ἡ ἐλευθέρᾳ τεκτ.: περιλαμβάνει ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῆς ὅρια εὐρύτατα, ἔχει δὲ σκοπὸν εὐγενέστατον, τούτεστι τὴν καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, διδάσκουσα τὰ μέλη αὐτῆς διὰ μαθημάτων, ἅτινα καλύπτονται δι' ἀλληγοριῶν καὶ κοσμοῦνται διὰ συμβόλων. Δράσασα σπουδαίως ἐν καιροῖς χαλεποῖς, καθ' οὓς ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ πνεύματος κατεδιώκετο ὑπὸ τῶν τυραννικῶν πολιτευμάτων καὶ κατεπολεμεῖτο ὑπὸ ταγμάτων ἀντιθέτους ἐχόντων πρὸς ταύτην ἰδέαν καὶ συμφέροντα, ἠναγκάζετο νὰ ἐργάζεται ἐν τῷ σκότει καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν γῆν σπηλαιαῖς, ὅπως δυνηθῆ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν ὑψηλόν, τὸν μέγαν αὐτῆς προορισμόν. Ἐντεῦθεν περιεβλήθη μυστηριώδη χαρακτῆρα, παριστώσα τοὺς σκοποὺς αὐτῆς διὰ συμβόλων, τὰ δὲ μέλη αὐτῆς, μὴ τολμῶντα νὰ ἐκδηλώσιν ἐν τῷ κόσμῳ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν τοῦ ἐλευθέρου τέκτονος, ἐθέσπισαν σημεία, κρούσεις, χαιρετισμούς συμβολικούς, ὅπως ἀναγνωρίζωνται μεταξύ των, ἅτινα καὶ ἡμεῖς πα-

ραλαβόντες τηρούμεν· διὰ τοῦτο δὲ εἰσήχθητε ἐν τῷ σκότει ἀγνοοῦντες ποῦ διευθύνετε τὰ βήματά σας. Πρὶν ἢ εἰσαχθῆτε σὰς ἀφῆρεσαν τὰ μέταλλά σας καὶ ἐγένεσθε δεκτοὶ ἐν καταστάσει πτωχείας, ἵνα ἐνθυμῆσθε ν' ἀνακουφίζετε τοὺς ἀδελφούς σας, ὅταν εἶνε ἄξιοι τοιαύτης, καὶ μὴ κλείετε τὰ ὠτά σας εἰς τὰς κραυγὰς τῆς ἀδημονίας τοῦ πάσχοντος ἀνθρώπου.

Εἶχατε δεδεμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ἵνα, ἐὰν τυχὸν δὲν ἠθέλατε νὰ ὑποβληθῆτε εἰς τινα ἐκ τῶν τύπων τῶν ἀπαιτουμένων κατὰ τὴν μύησιν τοῦ τέκτονος, ἐξαχθῆτε τῆς Στ.· χωρὶς νὰ ἴδῃτε τὴν μορφήν αὐτῆς, καὶ ἵνα διδαχθῆτε ὅτι, ὡς σεῖς ἐγένεσθε δεκτοὶ ἐν καταστάσει σκότους, οὕτω ὀφείλετε καὶ νὰ τηρῆτε τὸν βέβ.· κόσμον ἐν τῷ σκότει ὡς πρὸς τὰ τεκτ.· μυστήρια.

Εἰσήχθητε γυμνόποδες, διότι ἡ Στ.· ἡμῶν θεωρεῖται ἱερὸν ἔδαφος, διότι ἐνταῦθα καλλιεργοῦνται ἀδιαλείπτως τὰ εὐγενέστερα καὶ ὑψηλότερα τῶν αἰσθημάτων, αἱ πάγια ἰδέαι τῆς ἀρετῆς καὶ αἱ αἰώνια ἀρχαὶ τῆς ἠθικῆς.

Εἰς τὴν θύραν τοῦ ναοῦ τούτου εἰσελθόντες ἠρωτήθητε ποῦ στηριζόμενοι ἐλπίζετε νὰ γίνητε δεκτοὶ ὡς τέκτονες, ἀπνητήσατε δὲ εἰς τὸ ὅτι ἐγεννήθητε ἐλεύθεροι καὶ χρηστῶν ἡθῶν, διότι μόνον δίκαιοι, εὐθεῖς καὶ ἐλεύθεροι εἶνε ἄξιοι εἰσδοχῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ τάγματι, ἐλεύθεροι δὲ εἶνε οἱ μὴ ὄντες δούλοι τῶν παθῶν αὐτῶν καὶ μὴ ἔχοντες τὰ διεφθαρμένα ἦθη τῆς δουλείας, ἥτις μολύνει τὰς ἀληθεῖς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ τάγμα ἡμῶν.

Τὴν ἐννοίαν τῶν δοκιμασιῶν, εἰς ἃς ὑπεβλήθητε, ἱκανῶς σὰς ἠρμήνευσεν ὁ Σεβ.· Διδ.· ἀπομένει ἤδη νὰ σὰς δοθῇ ἐξήγησις τῶν ὄσων περὶ ὑμᾶς βλέπετε ἀντικειμένων, καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ὁ βαθμὸς σας ἐπιτρέπει.

Ἀποκαλύψαντες τοὺς ὀφθαλμούς σας εἶδατε τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς μεγάλους τούτους φωτοβόλους ἀστέρας, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῶν τὸν Σεβ.· Διδ.· διότι ὁ διδ.· τῆς Στ.· ἐλευθεροτεκτόνων παραβάλλεται πρὸς τοὺς μεγάλους τούτους φωστῆρας· ὡς δὲ διὰ τῆς εὐεργετικῆς ἐνεργείας ἐκείνων ὁδηγούμενοι ἐπὶ τὸ ἔργον δυνάμεθα ὡς ἄνθρωποι νὰ ἐκπληρῶμεν τὰ καθήκοντα τοῦ κοινωνικοῦ βίου, οὕτω διὰ τῆς φροντίδος καὶ διδασκαλίας τούτου ὡς τέκτονες ἐκπληροῦμεν τὰ καθήκοντα, ἅτινα μᾶς ἐπιβάλλει ὁ τεκτονισμὸς.

Περίξ τοῦ βωμοῦ τούτου, ἐφ' οὗ ἔστητε ὅπως ὁμώσητε τὸν ὄρκον τοῦ τέκτ.· βλέπετε τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ἐλ.· τέκτ.·, παρὰ δὲ τὴν

βορειοανατολικὴν γωνίαν λίθον τραχὺν ἀκατέργαστον. Ὁ λίθος οὗτος συμβολικῶς ἐξεικονίζει τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ νηπιότητι αὐτοῦ. Ὡς ὁ λίθος οὗτος διὰ ὧν ἐργαλείων ἐκείνων ἀποβάλλει πᾶν περιττὸν μέρος ἀνώμαλον, λειαινεται καὶ παρασκευάζεται καθιστάμενος κατάλληλος διὰ τὴν σκοπούμενην οἰκοδομήν, οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος, καλλιεργῶν τὸν νοῦν αὐτοῦ, ἀποβάλλων πᾶν ἐλάττωμα καὶ προσκτώμενος πᾶσαν ἀρετὴν, καθίσταται τέλειος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ μέλος τῆς πεπολιτισμένης κοινωνίας.

Τὸ μωσαϊκὸν δάπεδον, ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς δηλοῖ τὸ πολλαπλάσιον τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα κοσμοῦσι τὴν δημιουργίαν, ἀφ' ἐτέρου σὰς δεικνύει ὅτι τὰ βήματά σας βαίνουν εἰς τὸν βίον ἐπὶ διαφόρων ἀβεβαίων περιπετειῶν. Ὅτι ἐπομένως ἐν τῷ βίῳ ὀφείλετε νὰ προσέχητε εἰς τὰ διαθήματά σας καὶ νὰ περιπατῆτε εὐθέως, ὡς τέκτονες δὲ ἀναλογιζόμενοι ὅτι οὐδὲν βέβαιον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὀφείλετε νὰ ρυθμίζετε τὰ διαθήματά σας πρὸς τὴν λογικὴν, ἀσκούντες τὴν φιλανθρωπίαν, τηροῦντες τὴν ὁμόνοιαν, ζῶντες ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ μετὰ τῶν ὁμοίων σας, ὅπως, εἴποτε κλονισθῆτε ἐπὶ ἀνίσων βημάτων, εὗρητε βραχίονα, ὅστις νὰ σὰς στηρίξῃ ἐν τῇ κοινωνικῇ σταδιοδρομίᾳ.

Ὡμόσατε ὄρκον ἐπὶ τοῦ διαθήτου καὶ τοῦ γωνιαμέτρου, τοῦτο δὲ ὑπεμφαίνει ὅτι ὠμόσατε, ἵνα πᾶσαν πράξιν σας ρυθμίζετε κατὰ τοὺς κανόνας τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐδιδάχθητε δὲ ὅτι πᾶν βῆμά σας πρέπει νὰ εἶνε κανονικὸν καὶ μεμετρημένον, ὡς τὸ γωνιάμετρον, ὅπερ διαγράφετε προσαρμύζοντες τὴν δεξιὰν πτέρναν εἰς τὴν ἀριστεράν καὶ σχηματίζοντες οὕτω ὀρθὴν γωνίαν.

Ἐξ ὄλων τούτων βλέπετε ὅτι ἡ ἐλευθέρα τεκτονικὴ εἶνε τέχνη διδάσκουσα τὸν ἄνθρωπον ἵνα συνετῶς καὶ σοφῶς κρίνῃ καὶ ἀποφασίζῃ περὶ παντός πράγματος ἀναλογιζομένου εἰς τὸν βίον αὐτοῦ, ὥστε μήποτε αἰσθανθῇ μῶμον ἐν τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει, νὰ εἶνε εὐθύς καὶ δίκαιος. Ἄνευ τῆς ἐνασκήσεως τῶν ἀρετῶν τούτων ἠθελε κατισχύσει πάσης κοινωνίας ἄνομος βία, πᾶσα δὲ κοινωνικὴ σχέσις ἠθελεν ἐκλείψει. Ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας οἰκοδομοῦσης τῆς ἐλευθέρας τεκτονικῆς, ἀγάλλομαι διὰ τὴν ἀπόκτησιν μαθητῶν, οἵτινες ἔρχεσθε ὅπως ἐργασθῆτε μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν οἰκοδομὴν ταύτην. Εἶθε δὲ ἐπὶ τοῦ λίθου, ὃν ἀ-

νελάβετε να κατεργάσθε, να εγείρετε οικοδόμημα τέλειον και πρό-
ξενον τιμῆς εἰς τοὺς κτίστας.

Καρ Καλλιῶκῆς

Γραμ.: τῆς ἐν Πάτραις Στ.: α' Ἀχαϊκός Ἀστῆρ ἄρ. 6.

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Δοκιμασίαν σκληρὰν ὑπέστη ὁ ἀδ.: Ν. Ἀναστασίον ἀπολέσας ἑνδεκαετῆς
θυγάτριον μετὰ μακρὰν νόσον, καθ' ἧς δὲν ἴσχυσαν οὔτε τῶν γονέων ἢ
στοργῇ οὔτε τῆς ἐπιστήμης ἢ ἐπιμέλεια. Συλλυπούμεθα τὸν ἀδ.: Ἀναστα-
σίον ἐπὶ τῷ δυστυχίματι καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

— Τὴν καλλιμορφον καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς πεποιτισμένην κόρην τοῦ σε-
βαστοῦ Μεγ.: ἡμῶν διδασκάλου ἀδ.: Ν. Δαμασκηνοῦ δεσποινίδα Ἐλένην ἤ-
νωσεν ὁ ὑμέναιος εἰς εὐτυχῆ καὶ εὐδαιμόνα συμβίωσιν μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς
καρδίας τῆς κ. Νικολ. Τριγγέτα, ὑποπλοιάρχου τοῦ Βασιλικῷ ἡμῶν ναυτι-
κοῦ, ἐν μέσῳ τῶν εὐχῶν τῶν γονέων, συγγενῶν καὶ φίλων. Ἡ «Ἀθηνα»
ἀδελφικὸν καθήκον ἐμπληροῦσα συγχαίρει τὸν ἀδ.: Μεγ.: Διδ.: ἐπὶ τῷ εὐ-
τυχεῖ γεγονότι, ἐνοῦσα τὰς εὐχὰς τῆς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας καὶ ἀνεφέλου συμ-
βιώσεως τοῦ νεαροῦ ζεύγους, οὗ οἱ καρποὶ ἔστωσαν ἀντάξιω τῶν ἐλπίδων
τῶν συγγενευσασῶν σεβαστῶν οἰκογενειῶν.

— Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἡμῖν ἐκ Τρικινάλων ὅτι ἐτελέσθησαν οἱ ἀρρα-
βῶνες τῆς σεμνῆς καὶ ἐπεράστου δεσποινίδος Καλλιόπης Δ. Δημάκη, ἀδελ-
φῆς τοῦ αὐτόθι ἀδ.: Ν. Δημάκη σχολάρχου, μετὰ τοῦ καλλίστου νέου κ.
Γεωργίου Τρ. Γεωργιάδου, λογιστοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Ἡ «Ἀθηνα»
εὐχεται τοῖς μνηστευθεῖσι ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ ἀνθόσπαρτον τὸν βίον, τῷ
δὲ ἀγ.: ἀδ.: Δημάκη καὶ πάσῃ τῇ οἰκογενεῖα του ἐκφράζει τὰ συγχαρητή-
ριά της ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι.

— Ἐπὶ δεκαπενθήμερον ἔμεινεν οἰκουρῶν ἐξ ἀσθενείας οὐχὶ μὲν ἐπικιν-
δόνου, ἀλλ' ὀχληρῶς λίαν ὁ ἀγ.: ἀδ.: συνεργάτης καὶ συνειδότης της «Ἀθη-
νᾶς» Ἀντόνιος Ι Χαλκιοπούλος Αἰ εὐχαὶ τῶν ἀδ.: πάντων καὶ τῆς «Ἀ-
θηνᾶς» ἰδίᾳ βοηθοῦσι τὴν βαίνουσαν γοργῶς ἀνάρρωσιν τοῦ φίλτ.: ἀδ.:
Χαλκιοπούλου.

— Μετὰ δεινὴν καὶ ἐπικίνδυνον νόσον ἀνέντησε τελείως τὴν ὕγιαν του
ὁ ἀδ.: Στ.: Στεφάνου, Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: «τὸ Πανελλήνιον» καὶ Μεγ.:
Γρ.: τῆς Μεγ.: Ἀνατολῆς.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὰς πρωτεύουσας τῶν βαλκανικῶν κρατῶν
μακρᾶς αὐτοῦ περιουσίας ὁ ἀδ.: Ν. Μοσχάκης, Γραμματεὺς τῆς Α. Τ. τοῦ
Διαδόχου, ὃν μετὰ χαρᾶς ἐπανείδον πάντες οἱ ἀδ.:.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ ἐν Σύρῳ ἰατρὸς ἀδ.: Θ. Καμπάνης.

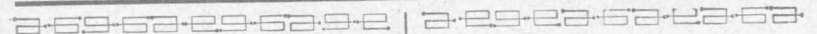
— Διατρίβει ἀπὸ ἱκανῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ παλαίμαχος τοῦ τεκτονισμοῦ
παδὸς ἀδ.: Σπυρ. Καραϊσκάκης, ὑποστράτηγος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Βιέννης μετὰ μηνιαίαν ἀπουσίαν ὁ ἀδ.: Ἰω. Δελ-
λαπόρτας.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

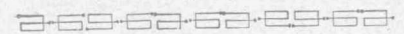
ΛΕΩΝ. ΜΗΣΙΟΣ ΚΑΙ Σ^Α
ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

40 — ὁδὸς Σταδίου — 40

Γ. ΖΑΒΟΡΙΤΗΣ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ

κάτωθεν ὑπουργείου Δικαιοσύνης

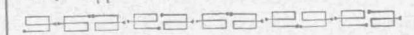

ΑΘ. ΒΥΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΙ
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΚΑΙ ΡΗΓΟΥ

ὁδὸς Ἐρμού καὶ ὁδὸς Πανεπιστημίου

ΚΑΖΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΑΓΚΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΟΜΜΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ
ὁδὸς Ἐρμού

Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ

ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 44

ΑΔΕΛΦΑΙ ΚΑΝΤΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ
ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 40
(ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἐν ὁδῷ
Σταδίου ἀπέναντι Ὑπουργείου
Δικαιοσύνης)

ΙΩΑΝ. ΔΟΥΚΑΣ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ὁδὸς Πραξιτέλους
Ἀπέναντι
Ὑπουργείου Ναυτικῶν

ΣΤ. ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ

ὁδὸς Βουλῆς

ΣΟΥΡΜΕΛΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ὀφθαλμιατρείου

Κ. ΣΑΜΙΟΣ
ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΗΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

Ὅδὸς Ἐρμού